

en ressourcemæssig synsvinkel og en etisk betragtning?

Altså, det kunne jo godt være, at vi kunne standse op et øjeblik og sige: Jamen der er noget, vi overhovedet ikke vil anbefale at der bliver forsket mere i ud fra den betragtning, at der er begrænsede ressourcer. Der er nemlig noget, der slet ikke bliver forsket i for øjeblikket. Hvem er det overhovedet, der skal bestemme i den her verden, hvad der skal forskes i, og hvad der slet ikke bliver forsket i?

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Nu skal jeg ikke stille spørgsmål til den sidste spørger, men til fru Margrete Auken. Det er om det samme emne, hvor jeg forstod, at SF er bekymret for, at hvis man forsker i et område, så kan det vise sig, at forskningen er nyttebringende, og så bliver det nok for dyrt.

Jeg håber ikke, det var sådan, jeg skulle forstå det, for sådan som jeg ser det, er forskning én ting, og der skal vi både med hensyn til grundforskning og forskning i øvrigt lade forskerne have lov at forske. I øvrigt er det ofte for offentlige midler, så derfor kan man være med til at styre det lidt. Men det er det, der er vigtigt for samfundet. Det gør, at vi gør os klart, at fordi man har et forskningsresultat, behøver man ikke bruge det.

Og så vil jeg som en sidebemærkning tilføje, at det jo faktisk er sådan, at så godt som hver gang, vi får ny medicinteknologi, kan det virke dyrt i første omgang, men på sigt bliver det jo meget, meget billigere. Nu ved jeg ikke lige med det her, som jeg slet ikke tror på, xenotransplantation, men generelt med medicinsk teknologi viser det sig, at hvis patienterne bliver selvhjulpne, så er det faktisk en besparelse for samfundet.

Det er et spørgsmål om forskning i forhold til indførelse. Går SF ikke ind for, at forskerne skal have frihed?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Det er til fru Margrete Auken. Jeg ville blot spørge, om fru Margrete Auken er vidende om, at der findes et stort internationalt selskab, der hedder Novartis, som har 2.000 genmodificerede grise, der venter på deres sidste opgave. De står og tripper i starthullerne og venter på, at vi bliver færdige og gerne vil tillade de her ting i Danmark. Og ligesådan sidder det firma på en

væsentlig del af verdensmarkedet for immunundertrykkende medicin, et marked, der kan blive mangedoblet, hvis xenotransplantation får et gennembrud.

Så det er et kæmpe marked, der åbnes med det her, og store pengeoverførsler til internationale firmaer, der kan komme til at foregå.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Lige til det sidste først. De nøjere detaljer er jeg ikke fortrolig med, men det svarer jo helt til, hvad jeg også sagde: Der kommer et voldsomt pres, fordi der er investeret så meget i det allerede. Så der vil jeg bare sige til fru Tove Videbæk: Jeg er enig i, at vi skal være opmærksom på det her problem, at vi er udsat for et pres i denne her sammenhæng.

Og hvis man så fortsætter baglæns til hr. Niels Bloch Jespersen: Altså SF går både ind for, at folk skal blive raske, og for, at det skal blive billigere, og vi synes også, det er fint med den frie forskning. Så er det sagt.

Når jeg lige præcis anholdt udtrykket »organer nok«, så er det, fordi jeg har svært ved at have fantasi til at forestille mig, at der vil være en overgrænse for, hvad man finder på, hvis det først går i gang, for der er meget, der kan skiftes på os, efterhånden som vi begynder at forfalde sådan her og dér, og hvis det først ligesom kommer ind i den ende af det, hvor det ikke bliver livsbevarende, men livsforbedrende i en grad, så begynder der at åbne sig meget.

Nu behøver vi ikke skændes vildt og fladt om det her, for det bliver næppe tilladt ud fra det her, men lad mig så sige til sidst til hr. Søren Kolstrup, og det kan så også blive et spørgsmål, vi sender videre til sundhedsministeren: Jeg går ud fra, at det vil indgå i en arbejdsgruppes opgave også at tage en ressourcevurdering. Ellers laver den jo ikke sit arbejde godt nok. Selvfølgelig er etikken der, det er jo det, vi pålægger arbejdsgruppen nu, og for mig er etik altså lidt bredere end det rent sundhedsfaglige, som jeg også gjorde opmærksom på. Og det er det altså også for SF, og jeg ved, det også er det for Enhedslisten.

Men derudover går jeg ud fra, at der også foregår en prioriteringsdiskussion om, hvorvidt det her er værd at satse på; for de laver ikke deres arbejde godt nok, hvis det ikke er med i et sådant gruppearbejde. Men det kan vi spørge ministeren om.